

DE PERFECTE SCHOONZoon

Een kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

MARIO STRYPSTEEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE PERFECTE ZOONSCHOON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIO STRYPSTEEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/035
ISBN 9789038518176

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

WIM, de vader

LINDA, de moeder

CATHY, de dochter

TOM, de perfecte schoonzoon?

LUC, de schoonvader

LIEN, vriendin van Cathy

VERA, de minnares van Wim

JOHANNA, agente en...

KURT, agent

DECOR

Een huiskamer. Een deur naar de keuken, een deur naar boven en een inkomdeur. Verder een raam met gordijnen tot op de grond. Een salon met een extra zetel. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

(Cathy komt op gevolgd door Tom.)

CATHY: Hier zijn we dan.

TOM: Je hebt het toch zeker gevraagd aan je pa en ma of ik hier mag komen inwonen hé?

CATHY: *(twijfelend)* Ja ... ja...

TOM: Het is toch echt waar hé?

CATHY: *(twijfelend)* Ja... ja...

TOM: Cathy, ik ken je... Je hebt het nog niet gevraagd hé?

CATHY: *(twijfelend)* Nee...nee...

TOM: Komaan Cathy hoe is dat toch mogelijk. Waarom niet?

CATHY: Tja, waarom niet? Mijn pa is niet van de gemakkelijkste, dat weet je toch.

TOM: Juist daarom dat ik het heel raar vond dat je zei dat het geen probleem was dat ik hier kwam inwonen. Je pa heeft het niet voor mij en ik denk, hem kennende, dat hij het nooit voor mij zal hebben. Tja, jij zou gelijk welke vriend mogen hebben, het zou nooit goed zijn voor hem.

CATHY: Ik weet het, maar het komt wel in orde. We gaan het hem voorzichtig zeggen.

TOM: We?

CATHY: Het is al goed, ik dan.

TOM: Ik heb er geen goed oog in. *(zet zich in de relax)*

CATHY: Nee! Dat mag je nooit doen!

TOM: Wat heb ik gedaan?

CATHY: Daar mag je nooit zitten. Dat is pa zijn zetel en daar mag niemand anders in zitten.

TOM: Amai! Goed, dan zal ik wel op een stoel gaan zitten. *(gaat op een stoel aan de tafel zitten)*

CATHY: Nee, daar ook niet. Dat is ook pa zijn plaats. En ook daar mag niemand anders zitten.

TOM: En dat? Mag ik dat doen? *(slaat op het achterste van Cathy)* Of is dat ook van je pa waar niemand mag aankomen?

CATHY: Maar neen, dat mag je doen. Maar er is toch nog iets wat ik je wil laten zien. Wacht. *(gaat naar keuken)*

TOM: *(gaat naar pa zijn zetel en zet zich in de zetel, springt op en neer in de zetel)* Het is toch altijd leuker om iets te doen wat niet mag.

(Tom springt snel uit de zetel als Cathy terug binnenkomt.)

CATHY: *(komt uit keuken)* Kijk, dit is pa zijn glas en daar mag niemand anders uit drinken.

TOM: Wat is er zo speciaal aan dat glas? *(neemt het glas uit de handen van Cathy)*

CATHY: Niets, maar hij heeft niet graag dat anderen ook aan dat glas drinken. Hij gebruikt het al jaren... Dat glas is ouder dan ik.

(Linda komt binnen met een doos boodschappen.)

LINDA: Ah Cathy, je bent thuis. Zeg, er staat daar een auto half voor onze oprit... Je pa kan daardoor niet binnenrijden. *(zet de doos met boodschappen op de tafel)*

TOM: Dat is de mijne. *(weet geen raad met glas en probeert het weg te steken)*

LINDA: Dag Tom. Ik geef je een goede raad, ga hem vlug verzetten.

TOM: Zeker Linda. *(steekt het glas onder het kussen van de zetel van pa)*

(Net als hij naar buiten wil gaan komt Wim binnen.)

WIM: Aha, hier is de dader! Volgens het verkeersreglement moet je je auto minstens twee meter van een oprit parkeren.

TOM: Neen, dat is van een hoek. En het is vijf meter! Bij een oprit mag je staan zolang de auto er op en af kan rijden.

WIM: Meneer weet het beter?

TOM: Dat is nu toevallig iets dat ik dat weet hoor. Echt toevallig.

WIM: Linda, hoor je dat? Onze schoonzoon weet het beter.

LINDA: Volgens mij heeft hij gelijk.

WIM: Wablief? Jij geeft hem gelijk? IK heb gelijk! Ik ken de reglementen!

LINDA: Ja natuurlijk Wim. Jij hebt gelijk, jij kent de reglementen.

WIM: Inderdaad! Zoek het maar eens op op het internet!

CATHY: Dat is niet nodig pa, we geloven je.

WIM: Zoek het op op internet, zeg ik. Het is al erg genoeg dat ik mijn gelijk moet bewijzen.

CATHY: Ik zal het wel eens opzoeken.

TOM: Ik ga hem dan nu verzetten.

WIM: Nee, laat hem staan, het is nu toch te laat.

TOM: Maar het is geen moeite hoor, ik zal hem vlug verzetten.

WIM: Tom, luister eens goed naar wat ik zeg! Laat hem nu staan, het is toch te laat!

TOM: *(tegen Cathy)* Ik zal hem laten staan, het is nu toch te laat.

WIM: Linda, breng eens iets om te drinken. Ik heb dorst gekregen van het boodschappen te doen. En je weet in welk glas...?

(Tom slaat in paniek.)

LINDA: Alsof ik dat nog niet zou weten, na al die jaren. Je zegt het iedere keer opnieuw. Ik ben niet stom hoor.

(Wim zet zich in de zetel waar het glas onder het kussen ligt. Linda gaat naar keuken. Tom doet teken naar Cathy dat het glas in de zetel ligt. Cathy doet teken dat Tom hem moet nemen. Tom doet teken dat hij niet weet hoe.)

WIM: Wat doen jullie allemaal?

CATHY: Niets. Dat is ... heu... de doofstommentaal. Eén van onze vrienden kan niet praten, hij is dus doofstom en soms ... heu... oefenen wij daarop.

WIM: Soms wou ik dat je ma doofstom was. Het zou veel aangenamer zijn. Ze zou heel wat minder zagen.

TOM: Pas op, dat is niet gemakkelijk hoor.

WIM: Kan jij het?

TOM: Een beetje.

WIM: Als jij het kan, dan kan het niet moeilijk zijn.

TOM: Kijk, dit bijvoorbeeld... *(doet een beweging zodat hij met zijn hand het glas kan pakken van achter het kussen)* wat wil dit zeggen?

WIM: Hoe kan ik dat weten? Ik ben toch niet doofstom?

TOM: *(tussen zijn tanden)* Doof niet maar stom wel.

WIM: Wablief?

TOM: Niets. En als ze dansen doen ze dat ook op een rare manier. Dat komt omdat ze de muziek niet horen hé... Ha ja, ze zijn doofstom. Kijk, zo dansen ze. *(danst heel raar maar kan ondertussen wel het glas nemen omdat Wim voorover buigt met zijn handen op zijn hoofd waarmee hij wil zeggen dat Tom stom doet)*

LINDA: *(komt uit de keuken)* Waar heb jij dat glas gezet? In de keuken staat het niet.

WIM: Waar heb ik dat glas gezet? Wie ruimt de tafel af na het eten? Wie doet hier de afwas? Wie droogt de afwas af?

LINDA: Ik doe dat. Want jij doet niets.

WIM: Wie zou dan moeten weten waar dat glas staat?

(Ondertussen heeft Tom het glas ongemerkt op de kast gezet.)

TOM: Maar kijk... hier staat een glas. Is dat toevallig het glas niet waar jullie naar zoeken?

LINDA: Inderdaad.

WIM: Hoe komt dat glas op die kast?

LINDA: Dat weet ik niet, maar het belangrijkste is dat hij terecht is.

TOM: Ik zal het geven. *(neemt het glas maar net als hij het vastneemt...)*

WIM: *(springt recht uit de zetel en roept)* Blijf daar af!

(Tom schrikt en laat het glas vallen. Het breekt (het glas is vooraf al gebroken en met een klein tikkeltje lijm geplakt zodat het zeker breekt als het valt.))

Wat doe jij nu? Wat doe jij nu?

TOM: Ik heb het laten vallen. Ik heb het laten vallen.

WIM: Weet jij hoe lang ik al uit dat glas drink? Al jaren!

TOM: Wel, dan werd het toch tijd om eens een nieuw glas te proberen.

WIM: Mijn glas... *(in tranen)* Mijn favoriete glas is kapot. Niet te geloven... Jaren heb ik daaruit gedronken en nu kan dat niet meer.

TOM: *(gaat naar Wim en neemt hem vast)* Wim toch, kom hier.

(Wim valt ook in Tom zijn armen om te wenen maar opeens beseft hij dat het Tom

zijn schuld is.)

WIM: (*kwaad*) Blijf van mij af.

TOM: Sorry! En ook sorry voor het glas. Sorry!

LINDA: Ik neem wel een ander glas.

WIM: Niet nodig, mijn dorst is over. En uit een ander glas drink ik niet.

CATHY: Dan ga je uitdrogen hoor!

LINDA: Ik doe de boodschappen eerst weg.

TOM: Ik help je wel. (*neemt de doos van de tafel maar de bodem schiet los en alles valt op de grond*)

WIM: Hoe is dat toch nu mogelijk!? Kennen jullie Harry?

CATHY: Harry? Nee.

WIM: Dat is hij daar... (*wijst naar Tom*) ... handige Harry.

TOM: Nee, het is Tom...

CATHY: Ja, kom Tom, we rapen alles op.

(Linda, Tom en Cathy rapen alles op en gaan ermee naar de keuken.)

WIM: (*neemt zijn gsm en belt*) Hallo, Johanna? ... Ik ben het. Je zou onmiddellijk moeten komen... ja... nu direct. Er staat een auto voor mijn oprit. Ik wil dat je die een boete komt geven..... De eigenaar van die auto?... Die ken ik ja.... Hij is hier, ja... Dat is goed, tot straks dan. (*duwt af*) Dat is ook alweer geregeld!

(Linda komt uit de keuken.)

LINDA: Wim, je mag toch een klein beetje vriendelijker zijn tegen Tom hoor. Dat is geen slechte jongen.

WIM: Ja ja...

LINDA: En je zult hem toch moeten aanvaarden want het is de vriend van onze dochter.

WIM: Dat is het jammere eraan.

LINDA: Doe gewoon je best. Doe het voor Cathy.

WIM: Ja ja...

LINDA: Beloof je het?

WIM: Ik zei toch ja ja...

(Cathy en Tom komen uit de keuken.)

CATHY: Pa, ma, we moeten iets vragen.

TOM: Jij moet iets vragen.

CATHY: Ja, ik moet iets vragen.

WIM: Oei, het is iets serieus geloof ik. Komaan Cathy, vraag maar. Je moet niet bang zijn, ik ben toch de moeilijkste niet.

CATHY: Wel, het zit zo, Tom en ik zijn nu al een tijdje samen...

WIM: Veel te lang volgens mij...

CATHY: En we zouden graag gaan samenwonen.

WIM: Jij liever dan ik...

LINDA: Wim!

WIM: Ja ja...

TOM: En wij hadden gedacht...

WIM: Jij moet zwijgen, Cathy was aan het woord.

CATHY: Pa!

LINDA: Niet naar luisteren Cathy. Ga maar verder.

CATHY: Het leven is duur, heel duur...

WIM: Dat is waar. Weet jij hoeveel jij ons al gekost hebt de voorbije jaren?

LINDA: Als je Cathy nu niet laat uitspreken...

CATHY: Dank je mama. Dus, omdat het leven duur is en zowel Tom als ik geen werk hebben, zouden wij graag (*heel stil praten nu*) hier komen wonen.

WIM: Wat was dat laatste? Dat konden we niet verstaan hoor.

CATHY: We zouden graag (*weer heel stil*) hier komen wonen.

WIM: Heb jij dat verstaan Linda? Ik niet hoor.

TOM: Wat Cathy wil zeggen is dat wij graag hier zouden komen inwonen.

(*Wim zegt niets, staat recht en gaat neus aan neus staan met Tom.*)

(*na enkele seconden*) Hallo?

(*Wim blijft gewoon staan en zegt nog steeds niets.*)

Zwijgen is toestemmen. Cathy, het is in orde.

WIM: Het is niet in orde. Als jij denkt dat jij hier op onze kosten kan komen leven, dan zit je ernaast. Daar komt niets van in huis.

LINDA: Wim, geef het toch een kans.

TOM: Ja, geef het toch een kans.

WIM: Jij hebt je kansen al verkeken. Je bent hier tien minuten binnen en mijn glas is al kapot.

TOM: Alsjeblieft zeg, dat glas, dat stom glas.

WIM: Wat zeg jij daar? Stom glas?

TOM: Ja, stom glas.

WIM: Trek je woorden terug!

TOM: Nee, het is een stom glas!

WIM: (*roept*) Ik zeg het nog één keer...

TOM: Dat is niet zeggen, dat is roepen.

WIM: Trek je woorden terug of ik zal je... (*neemt Tom vast*)

LINDA: (*komt tussenbeide*) Is dat nu gedaan met jullie. Zet jullie daar alle twee in de zetel.

WIM + TOM: (*samen*) Nee!

LINDA: (*heel kwaad*) Zet jullie in de zetel!

(Wim en Tom gaan met tegenzin in de zetel zitten.)

En nu gaan jullie je excuses aanbieden aan elkaar.

WIM: Geen haar op mijn hoofd die daaraan denkt.

TOM: Ik ook niet, het is en blijft een stom glas!

WIM: Linda, zeg hem dat hij moet zwijgen of anders doe ik hem wat aan.

CATHY: Tom, zwijg nu over dat stom glas!

WIM: Ah, jij vindt het ook een stom glas?

CATHY: Nee, zo bedoelde ik dat niet.

LINDA: Wel, komt er nog wat van... zeg sorry tegen elkaar!

(Wim en Tom kijken af en toe naar elkaar... maar zeggen niets... Na enkele seconden...)

Wel Wim, dat is toch niet zo moeilijk om sorry te zeggen!

WIM: *(kijkt recht voor zich)* Ja ja, sorry!

LINDA: Kijk hem aan als je dat zegt!

WIM: *(zucht, kijkt naar Tom)* Sorry!

LINDA: Voilà, en nu jij nog Tom.

TOM: *(kijkt naar Wim, kijkt weer weg van Wim en mompelt dan tussen zijn tanden)*
Sorry.

WIM: Wat zei hij? Dat heb ik niet verstaan.

TOM: *(mompelt weer)* Sorry.

WIM: Iets luider alsjeblieft!

TOM: *(roept in het oor van Wim)* Sorry!

LINDA: Goed, nu jullie weer vrienden zijn gaan Cathy en ik boven de kamer in orde brengen zodat Tom plaats heeft. En jullie weten het: ik wil geen ruzie meer.

WIM: Natuurlijk niet. Wij zijn de beste vrienden.

TOM: Dat zal wel zijn, hé Wimpie! *(lacht)*

LINDA: Kom Cathy, we gaan naar boven.

(Cathy en Linda gaan naar boven.)

WIM: Ik wil je wel duidelijk maken dat wij absoluut geen vrienden zijn en dat we dat ook nooit zullen worden.

TOM: Dat is allemaal geen probleem voor mij. Ik kom hier toch wonen op jou kosten... en nu ga ik mijn valies uit de auto halen! *(gaat naar buiten)*

WIM: En toch zal ik een manier vinden om die smeerlap uit mijn huis te krijgen!

(Tom komt terug binnen.)

TOM: Buiten zijn twee agenten een boete aan het schrijven.

WIM: *(overdreven verwonderd)* Ha ja?

TOM: Jij weet daarvan hé?

WIM: Mijn naam is haas!

(Vanuit de coulissen:)

JOHANNA: Hallo!

WIM: Kom maar binnen.

(Agente Johanna en agent Kurt komen binnen.)

JOHANNA: Wie is de eigenaar van die blauwe wagen die half voor de oprit geparkeerd staat?

WIM: Hij!

KURT: Meneer, rustig!

TOM: Ik.

JOHANNA: Naam!

WIM: Tom!

TOM: *(direct nadat Wim 'Tom' zei)* Tom!

JOHANNA: Tomtom.

KURT: Dat is zoals een gps.

TOM: Maar nee, gewoon Tom.

JOHANNA: Hebt u een achternaam gekregen ook?

TOM: Natuurlijk heb ik een achternaam.

KURT: Dat is normaal hé Johanna, iedereen heeft toch een achternaam. Dat is een domme vraag.

JOHANNA: Kurt, hou je er buiten. Wat is je achternaam?

TOM: Bola.

JOHANNA: Tom-bola.... Tombola? Ben je er mee aan het lachen?

TOM: Maar nee, dat is mijn naam. Tom Bola.

KURT: We komen soms toch rare namen tegen hé. Overlaatst was er iemand die Beau heette.

WIM: Wat is daar nu raar aan? Dat is een moderne naam. Beau.

KURT: Maar zijn achternaam was Ter Ham. Beau Ter Ham... Beau Ter ham... Ben je mee? Beau Ter Ham. *(lacht)*

WIM: Johanna, kon jij geen snuggerder partner krijgen?

JOHANNA: Ik heb hem niet mogen kiezen. De commissaris stelt de werkpartners samen.

KURT: Beau Ter Ham... hahaha.

JOHANNA: Zo is het wel genoeg Kurt. Weet je wat, ga in de auto wachten en neem meneer hier mee.

TOM: Ik?

JOHANNA: Ja, jij. Je mag mee naar het bureau.

TOM: Waarom? Ik heb toch niets verkeerd gezegd?

JOHANNA: Dat is tegen dat je iets verkeerd zegt!

KURT: Kom meneer Tombola... hahaha. Maar ik vind Beau Ter Ham toch nog beter.

JOHANNA: Ik kom direct.

KURT: Ik heb honger gekregen. Weet je wat, ik ga in de auto met Tombola een Beau Ter Ham eten.

(Kurt gaat naar buiten met Tom.)

JOHANNA: Pa, ik weet eigenlijk niet wat ik met hem moet doen op het bureau hoor. Hij deed eigenlijk niets verkeerd. En eigenlijk stond hij ook niet verkeerd geparkeerd.

WIM: Maak hem gewoon wat bang. Hij verdient het.

JOHANNA: Ik zal mijn best doen.

WIM: Hoe is het met je mama? Zeg dat ik gauw eens zal binnenspringen.

JOHANNA: Met mama is alles goed. Maar ze begint de situatie een beetje beu te worden.

WIM: Ik weet het, maar ze moet nog een klein beetje geduld hebben. Vanaf het moment rijp is ben ik hier weg en kom ik bij jullie wonen.

JOHANNA: Dat zeg je nu al 23 jaar.

WIM: Niet overdrijven... 23 jaar...

JOHANNA: Ik ben 23 jaar... en jij hebt mij gemaakt!

WIM: Ssst, niet zo luid. Zie dat Linda het hoort.

JOHANNA: Ik ben je buitenechtelijk kind. Weet je wat ik allemaal heb moeten missen doordat ik geen pa had die bij ons woonde?

WIM: Daar komt verandering in. Nog een beetje geduld. En trouwens, onze vorige koning, Albert, heeft ook een buitenechtelijk kind, ook een dochter.

JOHANNA: Is dat dan een zus van mij?

WIM: Kom, ga maar naar het bureau en maak Tom wat bang. Ik kom deze week nog eens bij je ma op bezoek.

JOHANNA: Ik zal het haar zeggen, maar ze is die wekelijkse bezoeken beu, ze wil je voor altijd bij haar hebben.

WIM: Dat komt... dat komt. Ze heeft ook geen geduld hé.

JOHANNA: Geen geduld? Ze wacht al 23 jaar...

WIM: Wat is nu 23 jaar...?

JOHANNA: Ik ben weg. Dag pa. *(geeft zoen aan Wim en gaat naar buiten)*

WIM: Dag Johannatje. Het is toch een schat. Een echte schat.

(Linda komt van boven.)

LINDA: Wie is er een schat?

WIM: Euh... jij. Jij bent een echte schat.

LINDA: Oei, ben je ziek?

(Cathy komt ook van boven.)

CATHY: Tom, we kunnen ons settelen hoor, alles is in orde... Waar is Tom?

WIM: Tom, tja, Tommeke... De politie was hier en ze hebben hem mee naar het bureau genomen.

CATHY: Waarom?

WIM: Ik weet ook niet hoe het komt dat de politie hier opeens stond maar het had iets te maken met zijn auto die verkeerd geparkeerd staat. Waarschijnlijk reden ze toevallig langs...

CATHY: En voor een fout geparkeerde auto nemen ze hem mee naar het bureau?

WIM: Nee, hij sprak hen tegen en was echt agressief tegen die agenten. En daarom namen ze hem mee. Ik heb nog geprobeerd om hen tegen te houden, maar ze wilden niet naar me luisteren. Ik heb echt alles gedaan om hen tegen te houden! Alles! Geloof me!

CATHY: Ik ga er naartoe.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze